

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **R. L.**
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Kaustou
sídlem Čs. Legií 1719/5, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2025 č. j. MSK 70142/2025, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 17. 7. 2025 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2025 č. j. MSK 70142/2025, kterým zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 4. 2025 č. j. MMOP 66010/2025, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 11 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že od počátku řízení tvrdil, že dne 22. 6. 2024 v době okolo 20:25 hod. nepožil žádný alkohol a nemohl proto zaviněně naplnit skutkovou podstatu vytýkaného nedbalostního přestupku. Žalobce nadále setrval na svém stanovisku, že užil předepsaný lék Ventolin, což mohlo zapříčinit naměřené hodnoty alkoholu.
3. Za účelem prokázání svého tvrzení žalobce navrhl výslech svědkyně N. V., která daného dne jela na místě spolujezdce. Současně navrhl k důkazu znalecký posudek z oboru toxikologie a toxikomanie, příp. odborné vyjádření znalce, a to za účelem posouzení vlivu předepsané medikace na případný falešně pozitivní výsledek naměřených hodnot alkoholu. Navržené důkazy byly správním orgánem I. stupně zamítnuty pro nadbytečnost.
4. Ve shora uvedeném spatřuje žalobce nedostatečné a neúplné zjištění skutkového stavu, neboť správní orgány zcela opomenuly vypořádat námitky žalobce a postupovaly výhradně v jeho neprospěch, aniž by mu byla dána možnost prokázat svá tvrzení a nedostatek zavinění. Absence subjektivní stránky vytýkaného protiprávního jednání by pak vedla k zastavení přestupkového řízení, což však žádný ze správních orgánů blíže nezkontroloval. V tomto spatřuje žalobce porušení jeho práva na spravedlivý proces, jakož i porušení zásady projednací, neboť mu nebyla jako účastníkovi řízení dána možnost uplatnit na svou obranu zásadní důkazní návrhy, které mohly mít vliv na posouzení naplnění zákonných znaků skutkové podstaty vytýkaného přestupku.
5. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl k námitce týkající se užití léku na astma Ventolinu, který mohl falešně vyvolat naměřenou hladinu alkoholu v těle, že z příbalového letáku vyplývá, že Ventolin Inhaler nemá žádný vliv na schopnost řídit nebo obsluhovat stroje. Žalobce v žalobě znovu namítl, že tento závěr nemá na projednávanou věc žádný vliv, jelikož nikdy netvrdil, že užitá medikace měla vliv na jeho schopnost řídit motorové vozidlo. Žalobce naopak tvrdil zapříčinění falešného pozitivního výsledku při měření alkoholu. Důkazní hodnota příbalového letáku pak nemůže obstát, neboť se vůbec nevyjadřuje k možnosti falešně pozitivního testu, nýbrž pouze ke schopnosti řídit motorová vozidla. Jako dostatečný důkazní prostředek se právě dle žalobce jeví znalecký posudek, ev. odborné vyjádření znalce, které by v tomto konkrétním případě postavilo námitku žalobce najisto.
6. V napadeném rozhodnutí žalovaného (na str. 4) je uvedeno, že metodika jednoznačně uvádí, že pokud jsou ve vydechaném vzduchu přítomné součásti léčiv nebo produkty abnormálního metabolismu člověka obsažené v rozpouštědlech nebo průmyslových produktech nebo jiné plyny, je míra takového ovlivnění zcela zanedbatelná. Toto prosté konstatování žalovaného nepovažuje žalobce za dostačující podklad pro posouzení jeho zavinění, neboť je vždy nezbytné zkoumat konkrétní lék a jeho konkrétní chemické složení. Takto obecně nelze přistupovat ke všem případům bez zohlednění konkrétních okolností

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

dané věci. Dle názoru žalobce nepředstavuje metodika relevantní a dostačující důkazní prostředek, a to obzvláště za situace, kdy činí obecné závěry a nenabízí konkrétní výčet léků, na které se závěry vztahují. Touto optikou by bylo možno bez dalšího uzavřít, že jakékoliv léčivo nemá žádný vliv na případně falešně pozitivní výsledek měření, což zcela jistě není objektivně možné. Citovaná metodika nemůže nahradit znalecké zkoumání, povaha tohoto důkazního prostředku je pouze podpůrná a orientační. Žalobce v této souvislosti uvedl, že elektrochemické polovodičové detektory alkoholu nefungují zcela selektivně. Podobně jako na ethylalkohol reagují i na další látky, které se mohou oxidovat (jiné alkoholy, aldehydy, silice apod.). To může způsobovat falešně pozitivní výsledky dechového testu. Samotná účinná složka léčiva – salbutamol – se svými třemi volnými hydroxy skupinami nepochybně dehydrogenaci podléhá. S ohledem na shora uvedené žalobce namítá, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, pokud nebyly provedeny jím navržené důkazy za účelem prokázání jeho tvrzení o nedostatku zavinění.

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí, a především zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žaloba v podstatě reprodukuje (místy doslovně) odvolací námitky, s nimiž se žalovaný již vypořádal. Žalovaný proto pouze stručně opakuje a zdůrazňuje následující: Provedení důkazu výsledkem svědkyně V. bylo nadbytečné, neboť správní orgány nezpochybňovaly tvrzení žalobce, která mělo být tímto výsledkem prokázána, především, že při jízdě užil lék Ventolin. Provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru toxikologie bylo rovněž nadbytečné, neboť skutečnost, že požití léku Ventolin nemohlo ovlivnit výsledek dechových zkoušek, je prokázána jinými důkazy. Za prvé příbalovým letákem, z něhož vyplývá, že tento lék neobsahuje etylalkohol (a i kdyby jej obsahoval, pak by to na věci nic neměnilo, neboť je lhostejné, z jakého zdroje alkohol pochází, podstatné je pouze, zda je řidič v době jízdy pod jeho vlivem – srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen “NSS”) ze dne 31. 5. 2018, čj. 2 As 264/2017-30). Za druhé tato skutečnost vyplývá již ze samotného faktu, že dechové zkoušky byly provedeny a vyhodnoceny zcela v souladu s metodikou, tj. způsobem, který stanoví Pracovní postup Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08 Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu (přiložen k žalobě). Při takovém postupu je ovlivnění výsledků dechových zkoušek požitými léky vyloučeno. Žalovanému nezbyvá, než zde znovu citovat část 3.2.3. zmíněného pracovního postupu „Fyziologické faktory ovlivňující měření“, v níž se uvádí, že *„Pokud jsou přítomné ve vydechovaném vzduchu součásti léčiv nebo produkty abnormálního metabolismu člověka obsažené v rozpouštědlech nebo průmyslových produktech nebo jiné plyny, mohou mít vliv na výsledek měření. Míra takového ovlivnění je zcela zanedbatelná, hlavně s ohledem na navržené vyhodnocení v rámci negativní dechové zkoušky (viz. kap. 8. a 9. Stanovení „tolerančních polí“). Vliv jiných látek, které mohou být přítomné ve vydechovaném vzduchu (jako např. aceton, eukalyptus, éterické oleje apod.) je také zanedbatelný, protože stanovená měřidla využívají vysoce selektivní elektrochemický princip měření. Zjištění vlivu interferujících složek je součástí typové zkoušky měřidla.“*
8. Z výše uvedeného dle žalovaného jasně vyplývá, že požití jakýchkoliv léků nemůže zapříčinit falešně pozitivní výsledek orientačního vyšetření analyzátozem alkoholu v dechu, za situace, kdy od naměřené hodnoty (první v pořadí) byla odečtena hodnota 0,24 g/kg alkoholu v krvi, která zahrnuje odchylku měření (přístroje) ve výši 0,04 g/kg alkoholu v krvi a pesimistickou hodnotu nejistoty přepočtového faktoru ve výši 0,2 g/kg alkoholu v krvi V této hodnotě odečítané
- Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

ve prospěch kontrolované osoby je dle metodiky zahrnut veškerý vliv léčiv, resp. jakýchkoli jiných látek od etylalkoholu odlišných. V závěru žalovaný odkázal na rozsudky NSS ze dne 2. 9. 2011, č. j. 2 As 56/2011-79, dále ze dne 13. 12. 2018, č. j. 4 As 304/2018-37 v obdobných věcech.

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
10. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně z podkladů (zejména oznámení o přestupku ze dne 22. 6. 2024, fotodokumentace, plánu místa silniční kontroly, ověřovacího listu, zápisů o dechových zkouškách, plánek jízdy vozidla, ověřovacího listu analyzátoru alkoholu v dechu ze dne 13. 9. 20 a kalibračního protokolu ze dne 6. 9. 2023) zjistil, že dne 22. 6. 2024 v době okolo 20:25 hod. provedla hlídka Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, obvodního oddělení Hradec nad Moravicí, v obci Raduň, na silnici II. třídy č. 464, na ulici 9. května, v úseku této silnice v blízkosti domu č. 8 silniční kontrolu ze směru jízdy od městské části Opava-Komárov jedoucího motorového vozidla tovární značky Volvo XC90, r.z.: X. Řidičem vozidla byl dle občanského i řidičského průkazu žalobce. V rámci silniční kontroly byla obviněnému kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu značky Drager Alcotest 7510 Standart zjištěna hladina alkoholu, která v krvi žalobce automatickým přepočtem vykazovala hodnoty 0,37 a 0,36 g/kg alkoholu. Na místě silniční kontroly bylo s žalobcem sepsáno oznámení o přestupku, kde mu bylo umožněno se k věci vyjádřit. Žalobce oznámení podepsal a ve vyjádření uvedl, že před jízdou nepil a že užívá léky na astma. Správní orgán I. stupně oznámením ze dne 15. 7. 2024 zahájil s žalobcem řízení o přestupku, kdy ho současně předvolal k nařízenému ústnímu jednání na den 14. 8. 2024. Dne 13. 8. 2024 se žalobce prostřednictvím emailu z jednání omluvil, kdy jako důvod nedostavení uvedl, že se celý měsíc nachází v zahraničí. Správní orgán I. stupně omluvu akceptoval a ústní jednání odročil na den 18. 9. 2024. Dne 15. 9. 2024 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc k zastupování advokátem Mgr. Petrem Kaustou a také žádost o odročení z důvodu kolize jednání s jiným jednáním advokáta u Okresního soudu v Karviné. Správní orgán I. stupně tuto omluvu opět akceptoval. Na den 4. 11. 2024 bylo nařízeno další ústní jednání, na které se dostavil koncipient zmocněnce žalobce Mgr. Špetla, jenž uvedl, že žalobce žádný alkohol neužil a má zato, že naměřené hodnoty byly zapříčiněny užíváním léků a požádal o poskytnutí lhůty k předložení lékařské zprávy. Současně navrhl vypracování znaleckého posudku z oboru toxikologie a toxikomanie a výsledků partnerky žalobce, která byla silniční kontrole přítomna. Dne 14. 11. 2024 byl správnímu orgánu I. stupně doručen znalecký posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel vydaný dne 29. 1. 2024 Fakultní nemocnicí Ostrava, plicní klinikou, z něž se podává, že žalobce se podrobil plicnímu vyšetření a je způsobilý k řízení motorových vozidel. Správní orgán I. stupně doplnil do správního spisu příbalový leták léku Ventolin. K ústnímu jednání dne 19. 2. 2025 se dostavila koncipientka zástupce žalobce Mgr. Ševčíková, která uvedla, že přeložená lékařská zpráva prokazuje zdravotní stav žalobce, kdy mu bylo diagnostikováno astma a předepsán lék Ventolin, který má podle žalobce vliv na pozitivní dechovou zkoušku. Současně požádala o poskytnutí lhůty 5 dnů k ověření identifikačních údajů navržené svědkyně. Správní orgán I. stupně vyhodnotil navržené důkazy jako nadbytečné. Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

a dokazování ukončil. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 8. 4. 2025, jímž žalobce uznal vinným z výše uvedeného přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.

11. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
12. Podle ust. § 5 odst. 1 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky
nebo
v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených
v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
13. Žalobce v žalobě namítl, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a nebyly provedeny jím navržené důkazy. Žalobce dle jeho tvrzení přestupek nespáchal, neboť před jízdou užil lék Ventolin, který mohl způsobit falešně pozitivní výsledek dechové zkoušky.
14. Krajský soud má obsahem správního spisu za prokázané, že dechovou zkouškou dne 22. 6. 2024 bylo naměřeno 0,37‰ alkoholu v dechu žalobce, následně po šesti minutách bylo provedeno opakované měření rovněž s pozitivním výsledkem, a to 0,36‰ alkoholu v dechu. Po zohlednění přepočtového faktoru a odečtení maximální možné odchylky měření bylo u žalobce zjištěno, že hladina alkoholu v jeho krvi byla 0,13‰. Pokud žalobce namítl, že před jízdou užil lék na astma Ventolin, který mohl dle jeho názoru ovlivnit výsledky dechové zkoušky, krajský soud zdůrazňuje, že v českém právním řádu platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel.
15. Žalobce za účelem své obrany v přestupkovém řízení navrhl provedení důkazu výsledkem svědkyně V., která byla jako spolujezdec přítomna silniční kontrole, a dále znalecký posudek z oboru toxikologie a toxikomanie, jenž by prokázal, že se u žalobce jednalo o falešně pozitivní dechovou zkoušku z důvodu požití léku Ventolin.
16. Dle ustálené judikatury správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2022 č. j. 3 As 98/2020-26) není správní orgán povinen provést jako důkaz všechny důkazní návrhy obviněného z přestupku, je však potřeba přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč k jejich provedení nepřistoupil. Této povinnosti správní orgány obou stupňů dostály. Správní orgán I. stupně se s důkazními návrhy žalobce podrobným a přezkoumatelným způsobem vypořádal na str. 4 v odst. 2-4 svého rozhodnutí a žalovaný na str. 5 v odst. 2 napadeného rozhodnutí.
17. Krajský soud shledal vypořádání návrhu důkazních prostředků oběma správními orgány jako racionální, logické a věcně správné. K porušení procesních práv žalobce nedošlo, a tudíž nemohlo dojít ani k porušení jeho práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 38 Listiny základních
práv

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

a svobod a čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, jak žalobce v obecné rovině namítl na str. 3 žaloby.

18. Pro úplnost krajský soud zdůrazňuje, že závěr správních orgánů, že při jakékoliv zjištěné hladině alkoholu v krvi není třeba zkoumat, zda řidič může nebo nemůže být alkoholem ovlivněn, vyplývá z rozsudku NSS ze dne 21. 9. 2010 č. j. 8 As 59/2010-78, publikovaného ve Sb. NSS pod č. 2168/2011, kde NSS dospěl k závěru, že: „*[v]ychází-li právní rámec z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v krvi řidiče, není jeho odpovědnost vyloučena tím, že se zjištěná hladina alkoholu jeví po odečtení tzv. fyziologické hladiny (0,20 g/kg) marginální.*“ Není přitom nutné zjišťovat, zda naměřené množství alkoholu může či nemůže řidiče při řízení vozidla ovlivnit, ani jakým způsobem řidič alkohol požil. Prokáže-li tedy správní orgán přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholu, jsou (za splnění dalších nezbytných předpokladů, zejména zaviněného jednání obviněného) naplněny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu (viz rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2018 č. j. 4 As 304/2018-37, bod 21).
19. Tento závěr byl v judikatuře NSS mnohokrát potvrzen (např. rozsudky NSS sp. zn. 2 As 56/2011 nebo sp. zn. 2 As 264/2017). V nyní posuzované věci nebyly zjištěny žádné skutkové a právní důvody, pro které by se měl soud od této recentní judikatury odchýlit. Nad rámec uvedeného lze podotknout, že žalobce při pochybnostech mohl požadovat také odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu, což neučinil.
20. Obsahem správního spisu má krajský soud rovněž za prokázané, že zjištění množství alkoholu v dechu žalobce bylo provedeno správným způsobem odpovídajícím právní úpravě i metodickému pokynu, když byl použit řádně kalibrovaný dechový analyzátor Dräger a průběh provedení dechových zkoušek odpovídal platné metodice.
21. Krajský soud nesdílí pochybnost žalobce ve vztahu k žalovaným odkazované metodice (str. 4 napadeného rozhodnutí), neboť z jejího obsahu vyplývá, že stanovená měřidla jsou vyvinuta tak, aby eliminovala míru ovlivnění dechu součástmi léčiv nebo abnormálními produkty lidského metabolismu. Jak správně vysvětlil žalovaný (str. 5 napadeného rozhodnutí), vliv čehokoliv jiného, než by byl alkohol v krvi testované osoby, je po započtení toleranční odchylky a za předpokladu potvrzení výsledku opakovaným měřením vyloučen.
22. K žalobcem namítané nadbytečnosti vyhodnocení příbalového letáku léku Ventolin se vyjádřil již žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 5 odst. 4). Žalobce v žalobě jeho argumentaci nijak nerozporoval. Krajský soud tudíž nemá, co by více nad rámec sdělení žalovaného uvedl.
23. Pro úplnost krajský soud podotýká k tvrzenému užívání léku Ventolin žalobcem, že žalobce v řízení neprokázal, že mu by mu byl tento lék předepsán. Z žalobcem v řízení předloženého lékařského posudku Fakultní nemocnice Ostrava, plicní kliniky ze dne 29. 1. 2024 o zdravotní způsobilosti žalobce k řízení motorových vozidel vyplývá toliko, že se žalobce podrobil plicnímu vyšetření a že se léčí na astma.
24. Krajský soud uzavírá, že obsah správního spisu je dostatečným podkladem pro závěr, že se žalobce uvedeného přestupku dopustil a správní orgány nepochybily, pokud na základě provedených důkazů rozhodly o jeho vině. Výhrady žalobce ke zjištění skutkového stavu a neprovedení navržených důkazů vyhodnotil krajský soud jako nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

25. Soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
26. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. února 2026

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně